

Kapitola 9

Hvězda třídy. Blbec. Zvířecí mišmaš.

Příští den jsem si vzala pod svetřík tilko, abych si mohla nechat svetřík rozepnutý a vynikl tak řetízek se srdíčkem. Vypatlaná Dita se hihňala, ale sklapla, když Radka (třídní oblíbenkyně) obdivně vzdechla: „Jé, to je hezký. Kde jsi ho vzala?“

„Dala mi ho babička.“

„Hmm, to se máš. Takové v obchodě nekoupiš.“

Radka odplula (nic proti mně naštěstí nemá, ale taky nejsem její kamarádka). Dost mi ale pomohla, protože všichni obdivovali můj řetízek a trapka Dita sklapla. Nespokojeně mlaskla a zamumlala, že tohle by nikdy nenosila.

Marek se na mě podíval a obrátil oči v sloup:

„Vždyť jsem to říkal. Srdíčková Verča.“

K mému překvapení to nevyznělo tak útočně a vysměvačně jako včera. Naopak spíš legračně.

A přitom se na mě hezky podíval. Marek je opravdový... blbec. Jo, blbec. Jednou se mi vysmívá, podruhé ne. Včera jsem kvůli němu brečela, teď jsem se právě usmála.

Asi budu muset udělat to, co mi radila moje moudrá babička: „Přestaň na něho tak urputně myslet a nechej tomu volný průběh.“

To se snadno řekne, ale hůře udělá. Večer jsem stála před zrcadlem a svatosvatě slíbila, že nebudu brát Marka tak vážně, že ho budu přehlížet.

No a právě se tady hihňám a...

*Jsem šťastná jako špageta, na kterou padá kečup a sýr.
(Zbožňuju špagety s kečupem a sýrem a mám bláznivou náladu,
protože mně Marek legračně řekl, že jsem srdíčková Verča.)*

Dneska jsem ale měla dobrou náladu ještě z jiného důvodu. „Holky, heledte, co mi dala babi.“ Udělala jsem pauzu. Holky se ke mně obrátily a já důležitě pronesla: „Zvířecí horoskop bílých čarodějek Měsíčního svitu.“

„Ty jo, to zní záhadně!“ Erika si nadšeně sedla vedle mě a já věděla, že se kolem mě shromáždí kupa holek a budou se přetahovat o mou přízeň.

Moje babi miluje kočky a všechno záhadné. Takže vím, že jsem se narodila ve znamení Ryb. Podle keltského horoskopu jsem Lípa. Jednou babička četla egyptský horoskop, podle kterého mě chrání bohyně Mut. A holky mají radost, když jim přinesu nějaký horoskop, protože je to taky zajímavá.

Dokonce i Radka se ke mně dychtivě vrátila a zeptala se: „Jsem narozená v listopadu. Co jsem podle těch čarodějek?“

Jukla jsem na listopad: „Medvěd.“

„Medvědy miluju,“ rozplývala se Radka. „Hned bych si jednoho pohladila. Na „fejsu“ jsem viděla fotku, jak obrovský medvěd objímá krásnou ženskou v takových pohádkových šatech. To bylo prďácky skvělý. Hned bych se zachumlala do medvědího kožichu.“

„A on by tě s radostí sežral,“ chechtal se Michal, Markův nejlepší kamarád. Ten se pro změnu líbí Erice.

Michael chtěl něco odpovědět, ale Hedvika byla rychlejší. „A co jsem já? Narodila jsem se v lednu.“

„Liška.“

„Já jsem liška? To je skvělý! To jsou moje nejoblíbenější zvířata. Lišky jsou tak krásný. Ten jejich kukuč a zrzatá srst.“

„Šikmooká Hedvika je liška jedna mazaná,“ smál se Michal. Hedvika mávla rukou. Nesnáší to pojmenování „šikmooká“, ale u Michala ví,

že jí chce jen „klukovsky“ provokovat. Ve skutečnosti se s ní docela často baví.

„Kdo je v červenci jako já, je delfín,“ rozplývala se Erika. „Prý se rádi usmíváme a jsme děsně oblíbení.“

„To jsou blbosti,“ šklebil se Marek, ale vzápětí na mě dychtivě kouknul a chtěl vědět, co je on.

Předstírala jsem, že nemám tušení, kdy se narodil. I když moc dobře vím, že je narozený v prosinci. Když mi odpověděl, opět jsem se „maskovala“. Mračila jsem se a snažila se navodit dojem, že to hledám. Na ten řádek jsem se ale dívala už včera: „Vlk.“

Marek pootevřel pusou. „Fakt?“ Očividně byl rád, co mu vyšlo. „Je to blbost, ale v mém případě to sedí. Vlky mám rád.“

Přestalo mě bavit odpovídat na otázky, a tak jsem nechala kolovat stránku s horoskopem, kde bylo:

LEDEN – liška

Jste úžasní kamarádi, chytří až mazaní, velmi šikovní a je na vás spolehnutí. Lidem jste hned sympatičtí.

ÚNOR – rys

Každý vás obdivuje a chce se s vámi přátelit. Jste trošku záhadní, ale hlavně velmi elegantní, upovídání a hezčí.

BŘEZEN – tygr

Umíte odpočívat i snít, a naopak být i velmi akční. Ostatní se do vás snadno zamilují a vy máte radost, kdykoliv je okolo vás dobrá nálada.

DUBEN – kůň

Jste silní, přitažliví a rádi vedete druhé. Spolužáci vás berou jako svůj vzor. Vždy rádi něco podnikáte a máte radost, když se k vám ostatní přidají.

KVĚTEN – labuť

Máte rádi vše krásné – od oblečení přes věci až po prožívání hezkých chvil v životě. Máte spoustu přátel a obdivovatelů.

ČERVEN – vydra

Kam přijdete, tam se snadno seznámíte s ostatními. Rádi se moderně oblékáte. Jste romantičtí a vždy najdete někoho do party pro své plány.

ČERVENEC – delfín

Jste veselí, rádi se usmíváte a děláte legraci. Ostatní vás mají moc rádi. Záříte mezi nimi jako veselé sluníčko.

SRPEN – sova

Jste chytrí a tak trošku záhadní. Umíte si získat přízeň těch, kteří jsou vám sympatičtí. Jste báječní přátelé a všude obdivovaní.

ZÁŘÍ – papoušek

Vy jen tak někde neposedíte. Věčně něco děláte a máte radost, když je veselo. Sluší vám moderní sportovní oblečení.

ŘÍJEN – panda

Všichni vás mají hned na první pohled rádi. Jste nejen oblíbení, ale také obdivovaní, protože jste hezcí a moc pěkně se oblékáte.

LISTOPAD – medvěd

Jste odvážní a zároveň umíte být i něžní. Mnozí vás obdivují, jak jste osobití. Jste vzácní přátelé, kteří vždy stojí za svými kamarády.

PROSINEC – vlk

Vy jste nepřehlédnutelní a velmi jedineční. Máte rádi, když je veselo a když v okolí všichni drží při sobě. Umíte se zastat všech, které máte rádi.

Začala zábava. Byly slyšet fráze: „Jé, já jsem panda! Ty jsou tak roztomilé a prý je má hned každý rád... A já jsem papoušek! Bóže, babička jednoho má a je tak legrační... jú, já jsem tygr. Tygry miluju! Jupí a každý se do mě zamiluje.... Vydra, na ty se chodíme dívat k řece. Ty jsou tak hezký... Verčo, díky!“

Byla jsem na chvíli hvězdou třídy. A dost jsem si to užívala. Pamatuju si, jak jsem poprvé přinesla do školy článek o zvěrokruhu. Každý

chtěl vědět, v jakém znamení se narodil. Po celý den za mnou pořád někdo chodil.

Já jsem Ryba, Erika Lev a Hedvika Kozoroh. A tak se dodneška smějeme, že jsme tři kámošky-zvířecí mišmaš.

„Tak a k tabuli půjde... Veronika Skálová.“

Z hvězdných výšin jsem spadla do tvrdé reality školního života. Vyvolaná z angliny. To bude legrace.

A docela byla.

Náš angličtinář Mrázek měl dobrou náladu a dával mi snadné otázky. Akorát jsem nevěděla pár sloviček, což angličtinář komentoval slovy „Miss Skalova, not bad.“

A dal mi jedna mínus.

Dneska mi prostě hvězdy přejí. Erika luštila článek. Vůbec nepostřehla, jak jsem perlila u tabule. Když jsem si k ní sedla do lavice, důležitě zašeptala: „My sister is a lynx. Víš, co je „lynx“, ty naše hvězdo angličtiny.“

Takže přece jen věděla o mé jedničce. Pokrčila jsem nos a přiznala: „Tvoje ségra slaví narozeniny v únoru, takže to musí být „rys“.“

„Aha, načapala jsem tě! To slovo jsi neznala. Mám to říct angličtináři?“

„Opovaž se!“

„Jedině, když mě uplatíš?“

„Oh, moje mocná delfíní přítelkyně...“

„A jo! Já jsem delfín!“

„Vy dvě! Už toho mám dost!“ Mrázek přišel k našemu stolku a ukázal na Eriku. „Co jste to říkala?“ Erika se nadechovala, ale on ještě dodal. „A odpovězte v angličtině.“

„I am a dolphin!“

„What?“

Erika začala vysvětlovat: „My friend Veronika has brought a...“ Pak se zasekla. Mračila se, a tak jednoduše sáhla pod sešit a vytáhla list s vytištěným článkem od babičky. „Tohle.“

„In English, please.“

„This.“

Angličtinář se zadíval na článek a pobaveně pronesl: „Ah, interesting! I am a swan.“ Otočil se k třídě a zeptal se. „Víte, co to znamená?“ Marek se zachechtal: „Že jste labuť.“

Podívali jsme se na baculatého učitele v kulatých brejličkách, v kostičkované košili a plátěných kalhotách. Celá třída vyprskla smíchy. A on taky.

Jo jo, náš angličtinář je fajn. Tedy když zrovna nepíšeme písemku. To pak připomíná žraloka. Chodí mezi námi a kontroluje, zda nepodvádíme. Běda, když písemka dopadne špatně. Pak i žralok vypadá mírumilovněji. Dnes jsem však u tabule válela, což ho potěšilo, takže měl dobrou náladu.

Jo jo, dneska...

Mám náladu třídní hvězdy

(na kterou se dychtivě obrátil i Marek).

Škola skončila. Následoval nechutný oběd. Moje oblíbené zapečené těstoviny se smetanou a cuketou se v naší školní jídelně podobaly „něčemu, co spadlo na zem, někdo to sebral a plácnul to zpátky na talíř“. Snědla jsem polovinu a pak se vrhla na misku se sladkým tvarohem posypaným skořicí. To ještě vcelku šlo, ale ty těstoviny. Horror! Vzala jsem mobil a postěžovala si babičce. Ta ku podivu okamžitě odepsala.

Babička: Nezoufej, v sobotu je udělám k obědu.

Často jsme chodili o víkendu na oběd k babičce a dědovi. Já mám zajištěno, že v sobotu bude moje oblíbené jídlo.

Po obědě jsme s Hedvikou a Erikou zamířily do centra, kde se konala akce „roztančené náměstí“.

Těšila jsem se, a to jsem ještě ani nevěděla, že tam uvidím... Musím to ale vzít popořádku.